

Húsvéti tojás kereszténynek, zsidónak

2023 április 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A felekezeti arányok a muszlimoknak kedveznek Európában

Egybeesik idén a húsvét, a zsidó pészach és az iszlám szent hónapja, a ramadán. A Szentföldön – mindhárom vallás szent földjén – sajnos most sincs teljes béke, az utóbbi hónapokban a feszült, sorozatos tömegtüntetésekkel kísért izraeli belpolitikai helyzet is érezteti hatását. Izraeliek és palesztinok ellenségeskedését a maroknyi jeruzsálemi keresztény közösség is megsínyli.

Szélsőségesek Jézus-szobrot rongáltak meg a Megkorbácsolás templománál, ahol Jézus kétezer éve magára vette a keresztet. Sírokat is megrongáltak, Názáretben keresztény iskolákat és rendházakat támadtak meg.

Európában legalább ebből a szempontból béke van – ha keleti szomszédságunkban nincs is. De vajon meddig lesz? Meddig élünk békében mi, a három nagy monoteista vallás európai hívei? Rási, a középkor legnagyobb zsidó vallástudósa ránk maradt irataiból némi betekintést kapunk abba, hogyan éltek egymás mellett csaknem ezer évvel ezelőtől keresztények és zsidók a mai Franciaország területén. Rási egy helyütt említi, hogy felesége érte küldetett a zsinagógába, mert pészach nyolcadik napján tojást és süteményt kaptak ajándékba egy nem zsidó szomszédjuktól. Azt is megtudjuk, a baráti kóstolóval érkezett keresztény tisztában volt azzal, hogy a zsidók az ? húsvétjukon – e közkeletű elnevezés pontatlan ugyan, de ne most keressük a kákán a csomót – csak kovásztalan tésztát fogyasztanak.

Ugyanakkor értesülünk zsidók és keresztények közötti bizalmatlanságról, ellenségeskedésről is. Rási bálványimádásnak tartotta a keresztény rítusokat, a később róla elnevezett wormsi zsinagógát pedig – ahol fiatalon tanult – hazatérő keresztény lovagok még az ? életében lerombolták, miközben véres pogromot rendeztek a Rajnavidéki városban. (A fennállása során többször helyreállított wormsi épület elleni támadások sajnálatosan jól példázják az európai antiszemitizmus egyes szakaszait: a középkori vallási türelmetlenséget, a náci zsidóellenességet, a közelmúlt egy gyújtogatása pedig az anticionizmust.)

Mindezt most azért gondoltuk végig húsvét és pészach apropóján, mert ismerősi körben valamiért ismét futott egy kört a Paidea elnevezésű svédországi zsidó továbbképző központ alapítója, Barbara Lerner Spectre amerikai–izraeli filozófiatörténész évekkal ezelőtől megfogalmazása. Ennek lényege:

Európa multikulturális átalakulása nemcsak elkerülhetetlen, de kívánatos is, és ebben a zsidóságnak vezető szerepet kell játszania.

Jézus Mária! – mondja erre a keresztény. A multikulti álomnak beállított Svédországban – amely persze inkább rémálom: az Európán kívüli bevándorlók tömeges beengedése nyomán ugrásszerűen megnőtt a bűnözés – a zsidók biztonságérzete egyértelműen elmarad a nemzetközi összehasonlításban is kiemelkedőnek tartott magyarországi szint mögött az Európai Zsidó Szövetség tavalyi felmérése szerint. A szabad zsidó vallásgyakorlás biztosításában pedig Svédország a legalsó polcra került ebben a felmérésben, miután tiltja a kóser vágást, és ha nem is tiltja, de korlátozza a fiú újszülöttek körülmetélését.

Mindkettőn lehet persze – modern alapon – vitatkozni, de valóban ez lenne a nagy zsidó multikulti dolce vita, Spectre asszony? Nem figyelt volna a hittanórán, amikor a rabbi arról beszélt: maga Mózes is kiváltotta a Mindenható haragját, amikor ellazsálta fia körülmetélését (Kivonulás 4,24-26), és – elvégre minden sikeres férfi mögött áll egy erős asszony – Cipóranak kellett közbelépnie? Tegyük hozzá, a kis mértéket régen pattintott kivel végezték – ehhez mit szólna ma a svéd orvosi kamara?

Az alig több mint egymillió, demográfiailag stagnáló európai zsidóság a kontinens összlakosságának jelentéktelen részét teszi ki.

Az Európai Unión belül Franciaországot, Németországot és hazánkat leszámítva sehol nem él ötvenezresnél nagyobb lélekszámú zsidó közösség.

A 10,5 millió Svédországban mintegy húszezren vannak, és semmi jele nincs annak, hogy majd többen lesznek. A Pew Kutatóközpont eljövendője szerint ugyanakkor Svédország lehet az az uniós ország, ahol a muszlimok aránya 2050-re az egyes számú forgatókönyv esetén 11,1 százalék (ami már most is több mint egymillió muszlimot jelentene), a kettős számú esetén 20,5 százalék, a harmas számú esetén pedig 30,6 százalék lenne. Ilyen felekezeti arányok mellett, és azt tekintve, hogy az európai muszlim antiszemitizmus behozza a közel-keleti konfliktust az Európai Unióba, élvezetesnek ígérkezik a svéd élet a dédunokájának, Spectre professzor! Mondjuk kipában a fején Malmö külvárosában. Friss hírek szerint a svédek már most menekülnek kibíráhatatlan nagyvárosaikból.

Mi a különbség a három említett forgatókönyv között? A bevándorláspolitiká.

Az első a zéró migráció, a második a közepes migráció, a harmadik a nagyfokú migráció esetére végzett számítás. Nevezhetjük őket magyar, dán és francia modellnek, e három ország bevándorláspolitikája alapján.

A prognózis ennek megfelelően 36 millió, 58 millió vagy 76 millió muszlimmal számol Európában harminc éven belül. Ismeri az új viccet, Spectre asszony? A zsidó egér és a muszlim elefánt együtt mennek át a fahídon. Megszólal az egér: Elefánt, érzed ezt a multikulti dübörgést?

Európa népességi és felekezeti arányainak felbomlása a keresztényeket sem kíméli. Franciaország Európa legnagyobb katolikus országa. Volt. A muszlimok a lakosság tíz százalékát teszik ki, de statisztikai adatok szerint arányaiban több a vallását gyakorló muszlim, mint a katolikus. Évente mintegy félmillió új bevándorló érkezik Franciaországba, főleg Európán kívülről. A francia zsidók a dzsihadisták elöl tömegével menekülnek Izraelbe, ahol lassan megszokottá válik a francia szó, elterjed a croissant és a baguette. Inkább zsidó multikultit építenek – csak éppen nem Európában.

A francia nyelvben nagy népességcserének nevezik a muszlim inváziót.

A francia születések már a bevándorlókéi: a négyévesnél kisebb gyermekeknek a negyven százaléka bevándorló származású, és az eltolódás csak gyorsul.

„Amikor a marslakók majd beteszik a lábukat a Földre, elsődlegesen Franciaországba jönnek, ahol minden ingyen van és egy illegális bevándorlót sem utasítanak ki” – ironizál Jacques Guillemain publicista. A nagy népességcsere ellen emelnek szót az olyan jobboldali elnökjelöltek, mint Marine Le Pen vagy Éric Zemmour, akik a tavalyi választáson az első fordulóban több mint tízmillió voksot kaptak, a másodikban Le Pen több mint 13 milliót. Csak éppen a bevándorlók egyre nagyobb számban lesznek maguk is szavazók, márpedig – ahogy az angol fogalmaz – a pulykák sem voksolnak a karácsonyra. A bevándorlók a baloldali pártok szavazótáborát erősítik, ami jelentős részben magyarázza is a baloldal bevándorláspártiságát. Nem véletlenül születtek vészforgatókönyvekre épülő olyan francia disztópiák, mint Michel Houellebecq Behódolása vagy Laurent Obertone Gerillája.

Rendszeresen írunk e hasábkon az Európai Unió elhibázott politikájáról, sorozatosan kudarcos válságkezeléseiről. Bíráljuk Ursula von der Leyen európai bizottsági elnököt és helyettesét, Vera Jourovát. De Von der Leyen hétgyermekes evangélikus családanya, a cseh Jourovával pedig közös a történelmünk. El tudnánk-e valóban fogadni, ha Európa Magyarországot bíráló vezetőjét Cem Özdemirnek vagy – mint Skócia új első emberét – Humza Yousafnak hívnák? Meg tudnánk-e békélni Európa teljes átalakításával? Jó lenne-e ez a keresztényeknek és a zsidóknak?

A pészach és a húsvét kultúrtörténeti párhuzamai közismertek, a szokásokban is megmutatkoznak a hasonlóságok. A zsidó szédertálon ugyanúgy helyet kap a főtt tojás és a torma, ahogyan a keresztény család húsvéti asztalán.

Amikor a jövő keresztényeiről és zsidóiról beszélünk, induljunk ki a közös gyökerekből, a nemzetek Európájának zsidó-keresztény örökségéből.

De tisztítsuk meg a különbségeket – ne vigyünk kötözött sonkát pészachra –, és ne csináljunk multikulti katyvaszt Európából.

Borítókép: húsvéti tojások (Fotó: Veres Nándor)

Szűcs László - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló